

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-75/20-14

REPUBLIKA HRVATSKA
354 - DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
I
R J E Š E N J E

Primljeno: 18-05-2020		
Prilog	Neposredno	Postoji
Klasa: UP/II-034-2/19-01/1147		
Ur. broj: 383-01/20-25		

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Senke Orlić-Zaninović predsjednice vijeća, Eveline Čolović Tomić i Marine Kosović Marković, članica vijeća te više sudske savjetnice Ane Matacin, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Infodom d.o.o. Zagreb, Andrije Žaje 61, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška cesta 43/IV, uz sudjelovanje zainteresiranih osoba Ministarstva uprave Republike Hrvatske, Zagreb, Maksimirska 63 i Zajednice ponuditelja Ericsson Nikola Tesla d.d., Zagreb, Krapinska 45 i Apsolon d.o.o., Zagreb, Jurišićeva 3, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj dana 8. svibnja 2020.

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, KLASA: UP/II-034-02/19-01/1147, URBROJ: 354-01/20-18 od 3. veljače 2020. godine.

riješio je

- I. Odbija se prijedlog tužitelja za određivanje odgovnog učinka tužbe.
- II. Odbija se prijedlog tužitelja za određivanje privremene mjere kojom se naručitelju nalaže zastati s daljnjim provođenjem postupka javne nabave, potpisivanje ugovora o nabavi i njegovo izvršenje.

Obrazloženje

Tužitelj osporava rješenje tuženika kojim je odbačena njegova žalba izjavljena protiv Odluke o odabiru u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2019/S 0F2-0003822, ispravak objave broj: 2019/S f 14-0007481 i 2019/S F14-0008731, predmet nabave: usluga optimizacije i standardizacije poslovnih procesa, uvođenja sustava upravljanja kvalitetom i IT sustava u projektu - Uvođenje sustava upravljanja kvalitetom u javnu upravu RH, naručitelja Ministarstvo uprave Republike Hrvatske.

U tužbi navodi da su, u predmetnom postupku javne nabave, bile zaprimljene četiri ponude, a naručitelj je u postupku pregleda i ocjene ponuda dvije ponude ocijenio valjanima. Odlukom o odabiru (KLASA: 406-01/1801/43, URBROJ: 515-02-01-02/3-19-73) od 31. srpnja 2019. (objava u EOJN RH dana 16. kolovoza 2019.) kao najpovoljniju odabrao je ponudu Zajednice ponuditelja WYG savjetovanje d.o.o., Zagreb i Teched savjetodavne usluge d.o.o., Zagreb.

Postupajući po žalbi ovdje zainteresiranih osoba – zajednice ponuditelja protiv te prve odluke o odabiru, tuženik je dana 1. listopada 2019. donio rješenje, KLASA: UP/II-034-02/19-01/804, URBROJ: 354-01/19-7 kojim je žalba ocijenjena osnovanom te je ta Odluka o odabiru poništena. U opisanom žalbenom postupku tužitelj nije sudjelovao, niti je njegova ponuda bila ocjenjivana. Ističe da se na prvu odluku o odabiru nije žalio zbog načela ekonomičnosti i učinkovitosti postupka javne nabave, jer je odabrana ponuda bila ekonomski najpovoljnija i po cijeni i ostalim kriterijima odabira (povoljnija i od ponude tužitelja).

Povodom poništavajućeg rješenja tuženika naručitelj je proveo postupak pregleda i ocjene ponuda te je sastavio Zapisnik o pregledu i ocjeni ponuda temeljem kojeg je dana 20. studenog 2019. donio, a dana 3. prosinca 2019. u EOJN RH objavio novu Odluku o odabiru KLASA: 406- 01/18-01/43, URBROJ: 515-02-01-02/3-19-85 od 20. studenog 2019., kojom je, kao najpovoljniju, odabrao ponudu zajednice ponuditelja Ericsson Nikola Tesla d.d., Zagreb i Apsolon d.o.o., Zagreb.

Na novu Odluku o odabiru objavljenu dana 3. prosinca 2019., tužitelj je izjavio i naručitelju, u roku za žalbu, dostavio žalbu, u kojoj dokazuje svoj pravni interes te osporava razloge za isključenje i odbijanje svoje ponude koji su utvrđeni Odlukom o odabiru objavljenom 16. kolovoza 2019. te osporava valjanost ponude odabrane zajednice ponuditelja.

Tuženik je ovu žalbu odbacio, za što, po mišljenju tužitelja, nije imao zakonskog razloga. Tužitelj navodi da je u ponovnom postupku bio pravomoćno eliminiran ranije odabrani ponuditelj pa je slijedeća najpovoljnija ponuda upravo njegova, a ponovni postupak i predmetna odluka o odabiru je zasnovana na novom činjeničnom i pravnom supstratu.

Smatra da, s obzirom da je novi izbor izvršen na osnovi novog činjeničnog i pravnog stanja, ponuditelju, koji nije izabran, daje pravni interes izjaviti pravni lijek.

Uvjeren je da tuženik pogrešno tumači članak 406. stavak 2. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“, broj 120/16., dalje: ZNJ) jer prethodni postupak donošenja odluke o odabiru koji je poništen, nije „prethodna faza“ pošto je intervencijom tuženika poništen i uklonjen iz pravnog života i više ne postoji pa je mišljenja da je „prethodna faza“ onaj dio postupka koji je prethodio pregledu i ocjeni i donošenju odluke o odabiru, a na tu fazu se nije niti trebao žaliti jer njome niti nisu povrijeđena njegova prava.

Pojašnjava da je tuženik pogrešno odbacio žalbu tužitelja pozivajući se na odredbe koje se odnose na pravodobnost žalbe (članak 406. ZJN-a) te pravo na žalbu (članak 401. ZJN-a), jer je tužitelj ispunio obje procesne pretpostavke, pošto je izjavio žalbu u roku od deset dana od primitka odluke o odabiru, kojom je odabrana ponuda zajednice ponuditelja Ericsson Nikola Tesla d.d. Zagreb i Apsolon d.o.o., Zagreb, a tuženik svoju odluku o tome da je tužitelj zakasnio sa žalbenim navodima kojima osporava svoje isključenje temelji samo na načelima, a ne citira niti jednu zakonsku odredbu. Ponavlja stav da, budući da je prethodna odluka o odabiru u cijelosti poništena (a time i cjelokupni postupak pregleda i ocjene ponuda), tužitelj može u cijelosti osporavati novu odluku o odabiru i zapisnik o pregledu i ocjeni ponuda, koji čini njen sastavni dio te se u tom smislu poziva na praksu tuženika odredbe članka 1. stavak 3. i 2. a i c Direktive Vijeća 2007/66/EZ, kao i na presude Suda Europske unije C-355/15 i C-131/16 iz kojih proizlazi da ponuditelj ima pravnog interesa sudjelovati i u ponovnom postupku javne nabave. Pravni interes tužitelja se ne ostvaruje u pravilnom utvrđenju činjenica u zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda, već u činjenici njegova odabira i ostvarivanja i financijskog interesa, zbog kojeg je i podnio ponudu.

Zbog svega navedenog predlaže poništiti rješenje tuženika i odlučiti o njegovoj žalbi.

Ujedno, predlaže da sud odredi da tužba ima odgodni učinak jer bi se izvršenjem odluke o odabiru tužitelju bilo onemogućeno stvarno koristiti pravnu zaštitu protiv nezakonite odluke te bi mu nastala šteta koju bi bilo nemoguće odnosno teško popraviti. Ovakva odgoda ne bi bila protivna niti javnom interesu jer je ultimativni javni interes poštovanje načela javne nabave- i prije svega načela zakonitosti. Također, predlaže odrediti privremenu mjeru kojom će se naložiti naručitelju da zastane sa postupkom javne nabave do okončanja ovog spora, a posebno potpisivanje i izvršenje ugovora o ovoj nabavi, jer bi bez određivanja ovakve privremene mjere na strani tužitelja mogla nastati teška i nepopravljiva šteta, kako u vidu nemogućnosti ostvarenja pravne zaštite tako i u vidu gubitka ugovora na kojeg smatra da ima prvenstveno zakonito pravo.

U odgovoru na tužbu tuženik predlaže odbaciti tužbu kao prijevremenu, temeljem članka 30. stavka 1. točke 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj 20/10., 143/12., 152/14., 29/17., dalje: ZUS) jer osporeno rješenje tužitelju u trenutku pokretanja ovog upravnog spora, nije bilo dostavljeno, već samo objavljeno na internetskoj stranici tuženika 19. veljače 2020. godine, a dostavljeno mu je nakon što je spor već bio pokrenut. Stava je da stranke svoja prava pred sudovima mogu ostvarivati unutar rokova propisanih zakonom koji imaju svoj početak (dies ad quo) i kraj (dies ad quem). Početak i kraj roka označava nastup određenih činjenica, pravno relevantnih činjenica. U predmetnom slučaju su mjerodavna dva zakonska roka. Prvi, onaj iz članka 434. stavka 2. ZJN-a, koji propisuje da rok za tužbu počinje teći, u slučaju dostave javnom objavom odluke istekom roka od osam dana od dana javne objave. Drugi, onaj iz članka 24. stavka 1. ZUS-a propisuje da se tužba podnosi sudu u roku od 30 od dostave osporene pojedinačne odluke. Dakle, prvi rok, onaj propisan ZJN-om 2016., je dilatorni rok, što znači da prije njegova isteka nije moguće poduzeti određenu pravnu radnju te označava nastup pravno relevantne činjenice od kada počinje teći rok iz članka 24. stavka 1. ZUS-a. Naime, taj rok propisuje vrijeme koje mora proteći da bi se rješenje smatralo dostavljenim, što znači da prije nastupa tog roka stranka još nije niti zaprimila rješenje niti je počeo teći rok za podnošenje tužbe.

Podredno, tuženik se protivi tužbenom zahtjevu tužitelja i predlaže ga odbiti kao neosnovanog, iz razloga navedenih u obrazloženju pobijanog rješenja, koje se ima smatrati sastavnim dijelom odgovora na tužbu. U bitnom ističe da je naručitelj u prvom pregledu i ocjeni ponuda utvrdio postojanje razloga za isključenje tužitelja iz postupka javne nabave kao i razloge za odbijanje njegove ponude pa tužitelj nije mogao očekivati da će u postupku izbora njegova ponuda biti odabrana. Prema članku 406. stavku 1. točki 5. ZJN-a žalbu protiv odluke o odabiru se može izjaviti i u odnosu na postupak pregleda i ocjene koji je doveo do donošenja odluke o odabiru, protekom tog roka stranka gubi pravo osporavati zakonitost postupanja naručitelja. Stranka koja svoje pravo u raspoloživom roku nije konzumirala, to pravo ne može prenositi i ostvarivati ga kasnije, jer bi drugačije unijelo pravnu nesigurnost i neizvjesnost koja bi se ogledala u tome da naručitelj i ostali sudionici postupka ne bi znali do kojeg trenutka, odnosno unutar kojeg roka se može izjaviti žalba u odnosu na jednom utvrđene činjenice. Zaključuje da bi isticanje prigovora na utvrđenja koja su tužitelju bila poznata nakon objave prve odluke o odabiru, koje nisu osporene u roku od 10 dana, bilo protivno načelima iz članka 399. stavka 2. ZJN-a, osobito načelu učinkovitosti postupka te, u tom smislu, ukazuje na ovosudnu praksu.

Također ističe da presude Suda Europske unije, kao i rješenje tuženika koje tužitelj spominje, nisu primjenjivi na ovaj slučaj. Protivi se prijedlozima za određivanje odgodnog

učinka tužbe i privremene mjere jer tužitelj nije dokazao eventualnu štetu koja bi se teško mogla popraviti niti je dostavio bilo kakve dokaze da trpi koja se ne bi mogla nadoknaditi, a odgoda je protivna javnom interesu. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev i ostale prijedloge tužitelja.

Zainteresirana osoba - naručitelj Ministarstvo uprave Republike Hrvatske u odgovoru na tužbu, u bitnom, navodi da tužitelj, koji je propustio izjaviti žalbu u određenoj fazi otvorenog postupka javne nabave, nema pravo na žalbu u kasnijoj fazi postupka za prethodnu fazu. Članak 406. stavak 2 ZJN-a je u smislu tumačenja neodvojiv od odredbe članka 401. stavka 1. ovog zakona, kojom je određeno da pravo na žalbu ima svaki gospodarski subjekt koji ima ili je imao pravni interes za dobivanje određenog ugovora o javnoj nabavi, okvirnog sporazuma, dinamičkog sustava nabave ili projektnog natječaja i koji je pretrpio ili bi mogao pretrpjeti štetu od navodnoga kršenja subjektivnih prava. Evidentno je da i jedna i druga odredba normiraju pravo na žalbu te ih je kod ocjenjivanja postojanja pravnog interesa nužno obje primijeniti. Tužitelj u konkretnom slučaju nije imao pravo na žalbu jer je razloge isključenja svoje ponude propustio pobijati u prethodnoj fazi postupka. Naime, gospodarski interes tužitelja i mogućnost dobivanja ugovora o javnoj nabavi ovise, u predmetnom postupku, isključivo o valjanosti ponude tužitelja, neovisno o tome tko je odabrani ponuditelj. Razlozi isključenja ponude tužitelja utvrđeni su, evidentirani i objavljeni u Zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda i pripadajućoj Odluci o odabiru, KLASA: 406-01/18-01/43, URBROJ: 515-02-01-02/3-19-73 od 31. srpnja 2019. Identično činjenično i pravno stanje u odnosu na isključenje ponude tužitelja evidentirano je i u predmetnom postupku pregleda i ocjene ponuda.

Tužitelj nije imao pravo u kasnijoj fazi postupka izjavljivati žalbu na razloge svog isključenja koji su utvrđeni u ranijoj fazi postupka, kako to jasno navodi odredba članka 406. stavka 2. ZJN-a pa predlaže odbiti tužbeni zahtjev i prijedloge tužitelja.

U odgovoru na tužbu izabrana zajednica ponuditelja, ovdje zainteresirani Ericsson Nikola Tesla d.d. i Apsolon d.o.o. Zagreb, u bitnom, ističu da tužbene navode tužitelja treba promatrati u kontekstu činjenice da je osporeno rješenje doneseno u drugom po redu žalbenom postupku u istoj fazi, istoga postupka javne nabave, da je ponuda tužitelja odbijena u prvom postupku pregleda i ocjene ponuda iza kojeg je slijedio prvi žalbeni postupak u ovom postupku javne nabave. U odnosu na razloge odbijanja ponude tužitelja, u tijeku ponovljenog pregleda i ocjene ponuda, nisu utvrđene niti provjeravane nove okolnosti ni činjenice, a tužitelj je u svojoj žalbi osporavao činjenice koje su mu bile poznate, odnosno nisu mogle ostati nepoznate i nakon donošenja prve odluke o odabiru. Budući da tužitelj nakon donošenja prve odluke o odabiru nije konzumirao svoje zakonsko pravo na žalbu radi zaštite svojih subjektivnih prava proizlazi da tužitelj u zakonom određenom roku nije nalazio nezakonitosti u postupanju naručitelja u odnosu na odbijanje njegove ponude. Slijedom navedenoga zaključuju da je tužitelj zakasnio s isticanjem navoda koji se tiču odbijanja njegove ponude te je Državna komisija valjano odlučila kao u izreci rješenja koje je predmet ovoga sudskog postupka. Također prigovaraju prijevremenosti tužbe pa prvenstveno predlažu odbaciti tužbu, a podredno tužbeni zahtjev i prijedloge tužitelja odbiti.

U svojem očitovanju na odgovor na tužbu tuženika, tužitelj ponavlja stavove o pravovremenosti svoje tužbe kao i svoju interpretaciju primjenjivosti europske sudske prakse u ovoj upravnoj stvari.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

U ovoj upravnoj stvari među strankama su prijeporna dva pravna pitanja i to: je li tužitelj prije roka za ulaganje tužbe pokrenuo upravni spor i da li je imao pravni interes za

ulaganje žalbe na Odluku o odabiru KLASA: 406- 01/18-01/43, URBROJ: 515-02-01-02/3-19-85 od 20. studenog 2019. i, s tim u vezi, zakonitost osporenog rješenja tuženika.

Obzirom da je prijepor u poimanju pravnih pitanja, a činjenice nisu sporne, Sud je predmet riješio bez održavanja rasprave, a svim strankama je omogućeno izjašnjavanje o navodima suprotne strane. Iz općepoznatih razloga vezanih za pandemiju Covid 19, predmet je riješen po isteku instruktivnog roka od 30 dana.

Pitanje pravovremenosti tužbe prvenstveno se ocjenjuje s obzirom na odredbu članka 24. ZUS-a, to jest, u slučaju osporavanja pojedinačne odluke tužba se može podnijeti u roku od 30 dana od dostave te odluke. U konkretnom slučaju tužitelj je tužbu Sudu predao 25. veljače 2020., nakon što je rješenje tuženika bilo objavljeno na njegovim službenim internetskim stranicama, dakle nakon što je tužitelj saznao za rješenje, ali prije nego li je istekao rok od 8 dana po objavi rješenja pa tuženik i zainteresirane osobe smatraju da je tužba prijevremena.

Rok za ulaganje pravnih lijekova je rok nakon čijeg isteka stranka više ne može ostvariti pravnu zaštitu povodom pravnog lijeka koji je podnesen nakon isteka roka za njegovo ulaganje. Početak roka teče od dana dostave, a završava istekom vremena na koje je rok određen. Istek roka je odsudan za prekluziju- gubitak prava na pravnu zaštitu povodom konkretnog pravnog lijeka, a propisani pravni lijek je moguće izjaviti nakon dostave rješenja bilo kada sve do isteka roka. Obzirom da se rješenja tuženika dostavljaju putem njegove internetske stranice i da se istekom dana objave, prema članku 432. stavak 6. ZJN-a, smatraju dostavljenima, po ocjeni ovog Suda, dodatni rok za ulaganje upravne tužbe od 8 dana nakon objave odluke tuženika iz članka 434. stavak 2. ZJN-a, ustanovljen je radi osiguranja ostvarenja prava stranke na pristup pravosuđu, dakle in favorem stranke. Stoga ulaganje upravne tužbe odmah nakon objave odluke, a u roku iz članka 24. ZUS-a tu tužbu čini pravovremenom.

Vezano za pitanje pravnog interesa tužitelja ovaj Sud nalazi rješenje tuženika u cijelosti zakonitim.

Naime, pravo na žalbu u postupcima javne nabave se odnosi na mogućnost osporavanja zakonitosti postupaka, radnji, propuštanja radnji i odluka naručitelja donesenih u postupcima javne nabave te o zakonitosti ugovora o javnoj nabavi i okvirnih sporazuma koje je naručitelj sklopio bez provedbe postupaka javne nabave, a uključuje postojanje pravnog interesa za dobivanje ugovora odnosno okvirnog sporazuma te je postojanje pravnog interesa opća procesna pretpostavka koja je nužna za dopuštenost vođenja žalbenog postupka.

Stoga je tužitelj morao učiniti vjerojatnim da će, ako njegova žalba bude usvojena, to za njega predstavljati ostvarenje koristi u vidu dobivanja konkretnog ugovora, a koju ne bi mogao ostvariti bez žalbe. Osim toga, sukladno članku 401. stavku 1. ZJN-a, mora žalitelj učiniti vjerojatnim da je pretrpio ili bi mogao pretrpjeti štetu od navodnog kršenja subjektivnih prava. Navedene pretpostavke moraju biti ispunjene kumulativno.

Prema članku 406. stavku 1. točki 5. ZJN-a gospodarski subjekt ima pravo izjaviti žalbu u roku 10 dana od primitka odluke o odabiru, u odnosu na postupak pregleda, ocjene i odabira ponuda, ako su kod njega kumulativno ispunjene pretpostavke iz članka 401. stavka 1. ZJN-a, dakle, da ima ili je imao pravni interes za dobivanje određenog ugovora o javnoj nabavi i da je pretrpio ili bi mogao pretrpjeti štetu od navodnog kršenja subjektivnih prava.

U konkretnom slučaju je tužitelj bio jedan od četiri ponuditelja u postupku javne nabave. Njegovu ponudu je naručitelj ocijenio neprihvatljivom i nepravilnom temeljem članka 295. stavak 1. ZJN-a. Ovo ocjenjivanje ponude zabilježeno je u Zapisniku o

pregledu i ocjeni ponuda i pripadajućoj Odluci o odabiru, KLASA: 406-01/18-01/43, URBROJ: 515-02-01-02/3-19-73 od 31. srpnja 2019., kada je naručitelj kao najpovoljniju izabrao ponudu Zajednice ponuditelja WYG savjetovanje d.o.o. i Teched savjetodavne usluge d.o.o, oba iz Zagreba. Tužitelj nije izjavio žalbu na ovu odluku o odabiru pa, dakle, nije osporavao razloge svojeg isključenja. Povodom žalbe ovdje zainteresirane zajednice ponuditelja, odluka o odabiru od 31. srpnja 2019., je poništena pa je u nastavku istog postupka javne nabave, naručitelj isključio i ponudu zajednice ponuditelja WYG savjetovanje d.o.o. i Teched savjetodavne usluge d.o.o. i odabrao ovdje zainteresirane osobe- zajednicu ponuditelja. Pri pregledu i ocjeni ponuda naručitelj nije ponovno razmatrao ponudu tužitelja, već su u Zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda samo ponovljeni razlozi isključenja ponude tužitelja, zasnovani na činjenicama koje su tužitelju već pri prvom odabiru bile poznate.

Prema tome, ako je tužitelj smatrao da su u postupku pregleda i ocjene ponuda bile počinjene određene nezakonitosti, imao je pravo u roku od 10 dana od primitka odluke o odabiru od 31. srpnja 2019. osporiti postupak pregleda i ocjene ponuda u tom dijelu i osporavati ocjenu naručitelja u odnosu na sve razloge odbijanja svoje ponude te dokazati da upravo on ima pravni interes za dobivanje predmetnog ugovora i da je pretrpio ili mogao pretrpjeti štetu od kršenja subjektivnih prava.

Obzirom na to da tužitelj nije osporavao razloge isključenja i odbijanja svoje ponude, a ti razlozi se nisu ponovno propitivali u nastavku postupka ove javne nabave, nije dokazao pravni interes za izjavljivanje žalbe pa Sud nalazi da je tuženik pravilnom primjenom materijalnog prava uz valjano obrazloženje odbacio žalbu tužitelja.

Prijedlog tužitelja za određivanje odgovornog učinka tužbe, kao i prijedlog za određivanje privremene mjere kojom se naručitelju nalaže zastati s daljnjim provođenjem postupka javne nabave, potpisivanje ugovora o nabavi i njegovo izvršenje nije osnovan.

Naime, prema članku 26. stavku 2. ZUS-a Sud može odlučiti da tužba ima odgovorni učinak ako bi se izvršenjem pojedinačne odluke ili upravnog ugovora tužitelju nanijela šteta koja bi se teško mogla popraviti, ako zakonom nije propisano da žalba ne odgađa izvršenje pojedinačne odluke, a odgoda nije protivna javnom interesu, a privremenu mjeru je moguće odrediti ako je to nužno da bi se izbjegla nenadoknadiva ili teško popravljiva šteta (članak 47.stavka 1. ZUS-a).

U konkretnom slučaju, nema uvjeta za primjenu odredbe članka 26. stavka 2. ZUS-a jer pojedinačna odluka koja je predmet ovog upravnog spora nije odluka koja se izvršava, a za određivanje privremene mjere nema osnove, jer tužitelj nije dokazao da je izricanje mjere nužno da bi se izbjegla šteta niti je dokazao da mu prijete šteta, pogotovo ne nenadoknadiva ili teško popravljiva.

Zbog svega naprijed iznesenog ovaj Sud ocjenjuje tužbeni zahtjev i prijedloge tužitelja neosnovanom te je pozivom na odredbu članka 57. ZUS-a odlučeno kao u izreci ove presude.

U Zagrebu, 8. svibnja 2020.

Predsjednik vijeća

Senka Orlić-Zaninović, v.r.

Za točnost otpavka – ovlaštenu službenik

Tanja Nemčić

